

VIOLETA NICA

Sita,
vulpița cea
șireată,

A AJUNS LA JUDECATĂ

Într-o zi de vară, dis de dimineață,
când cu raze blânde soarele răsfață,
colo în ogradă, la moș Neculaie,
se iscă, deodată, mare hărmălaie.

Că stăpânul, iată, a tot stat la pândă
și a prins, azi noapte, vulpea cea flămândă,
care de trei zile se plimba agale
și pe la cotețe tot dădea târcoale.

Șița e vulpița cea mai cunoscută,
hoată și vicleană, de găini temută.
De prin șapte sate, toți o știu de frică
și cu mic, cu mare, îi cam poartă pică.

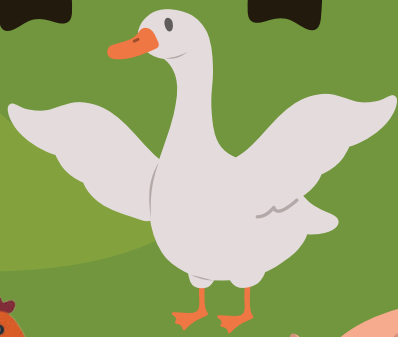
Iar acum cumătra, fără îndoială,
a ajuns, vezi bine, să dea socoteală.
Așa că stăpânul o aduse-ndată
ca să fie, hoața, aspru judecată.

La procesul vulpii au venit grămadă,
și de prin cotețe, și de prin ogradă,
multe dobitoace foarte curioase
și pe vulpea Sița tare furioase.

Era și Getuța, vaca cea cuminte,
chiar și Maricica, găscă fără minte.
Porcușorul Ghiță sta în primul rând,
că voia să-și ceară dreptul la cuvânt.

Găinuța Cici e și ea prezentă,
că e, cum se știe, cea mai vigilantă.
Ea era pornită, dintre toți mai tare,
că de vulpea hoață, fără încetare,

trebuia s-ascundă puii cei gălbui,
ce voiau să zburde prin coteț, hai-hui.
Și în loc să doarmă, să se odihnească,
stătea noaptea-ntreagă, puii să-i păzească.

Lângă găinușă a venit și-o curcă,
că și ei vulpița îi dădea de furcă.
Un măgar, o capră și vreo trei pisoi,
șapte rațe grase, chiar și un cotoi,

